DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. DONDERDAG den 19den APRIL 1832. N. 15

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Plegtigheid der Krooning van den Koning en de Koningin van Engeland, in de Abtdy van Westminster.

(*Vervolg en slot van onze laatste.*)

DE HULDIGING.

Daarop behandigde Z. M. den scepter met het kruis aan den hertog van Norfolk, als ambachtsheer van Worksop, om denzelven in zyne regterhand te houden; en den scepter met de duif aan den hertog van Richmond, om denzelven in zyne linkerhand te houden, gedurende den tyd der huldiging.

Nu knielde de aartsbisschop voor den koning, welk voorbeeld door de overige bisschoppen werd gevolgd.—De aartsbisschop sprak daarop de volgende woorden ter huldiging uit:

"Ik, Willem, aartsbisschop van Canterbury, zal getrouw en opregt zyn, en getrouwheid en opregtheid U, onzen opperheer, en uwe erfgenamen, koningen van Groot-Brittanje, toedragen; en ik erken in waarheid en zal uitoefenen de dienst der landen, welke ik van U vrage om dezelve in de regten der kerk te onderhouden.—Zoo waarlyk helpe my God!"

Deze woorden werden door de overige bisschoppen herhaald, op de zelfde wyze knielende en huldigende.

Nu stond de [illegible] kuste Zyner Majesteits linker wang, en na hem deden zulks insgelyks de tegenwoordig zynde bisschoppen, waarna zy naar derzelver onderscheidene standplaatsen terugkeerden.

De geestelyke lords aldus hunne huldiging volbragt hebbende, besteeg de hertog van Cumberland de trappen van den troon, en, voor den troon knielende, sprak hy voor zich zelven en de overige prinsen van den bloede de huldigingswoorden uit, hetwelk door alle de anderen, onder het afnemen van hunne kroonmutsen, *mutatis-mutandis*, werd herhaald:

"Ik, Ernest Augustus, hertog van Cumberland, word uw leenman met lyf en lid, en met wereldlyke huldiging, en getrouwheid en opregtheid zal ik U toedragen, om te leven en te sterven tegen alle wederpartyders hoegenaamd. Zoo waarlyk helpe my God!"

De hertog van Cumberland raakte daarop Zyner Majesteits hoofd aan, en kuste Zyner Majesteits linker wang, hetwelk een en ander door de overige prinsen van den bloede werd herhaald. Nu volbragten de hertogen en pairs, een voor een, dezelfde ceremonie, waarna zy zich verwyderden.

Onderscheidene pairs werden luide toegejuicht toen zy den koning naderden om hem te huldigen. Onder dezen werden vooral de hertog van Wellington, lord Plunket en lord Lyndhurst, maar inzonderheid de eerstgemelde, zeer hartelyk door de aanschouwers gegroet. Toen echter de lord Kanselier optrad om zyne huldiging te volbrengen, hetwelk hy van alle de pairs het laatste deed, weergalmde ieder gedeelte der abtdy van het luidst gejuich.

DE ZALVING, KROONING EN TROONOPLEIDING DER KONINGIN.

Gedurende de boven beschrevene plegtigheid, die met des konings krooning gepaard gingen, was ter zuidzyde van het altaar Hare Majesteit de koningin in haar gestoelte zittende gebleven.

Thans was echter het tydstip gekomen, waarop Hare Majesteit het zelfde ceremonieel zoude doorgaan, en de aanvang van hetzelve scheen eene groote belangstelling te wekken. Zoodra het laatste anthem geëindigd was, stond de koningin van hare zitplaats op, en begeleid als te voren, trad zy naar het altaar op, bygestaan door haren sleepdrager en de tegenwoordige hofdames, en alwaar zy nederknielde, terwyl de aartsbisschop het inzegeningsgebed uitsprak.

"Almagtig en eeuwig God, springbron van alle goedertierendheid, verleen het oor, wy smeeken het U, aan onze gebeden, en vermenigvuldig uwe zegeningen voor deze uwe dienaresse, welke wy, in uwen naam, met allen ootmoed, tot onze koningin inzegenen, enz."

Dit gebed geëindigd zynde, stond Hare Majesteit op en begaf zich naar den bidstoel, waar zy gezalfd en gekroond moest worden, en die geplaatst was voor het altaar, tusschen de trappen en St. Edwards gestoelte; en hier staande, werd aan Hare Majesteit door de voornaamste hofdame haar hoofdband afgedaan, en aan den lord kamerheer Harer Majesteit overhandigd.

Die hoofdband van Hare Majesteit, was een gouden hoep of cirkel, ryk versierd met groote diamanten, en aan den bovenrand fraai omzet met een snoer paarlen.

De koningin knielde nu weder, en vier hertoginnen, tot dit einde benoemd, hielden over Hares Majesteits hoofd een ryk zyden kleed of gouden laken, even als de vier hertogen een dergelyk laken boven over Zyne Majesteit gehouden hadden; de aartsbisschop goot de inzegenings-olie op haar hoofd uit, zeggende:

"In den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, vermeerdere de zalving dezer olie uwen roem, en worde die tot in alle eeuwigheid bevestigd door de genade van Gods heiligen geest. Amen."

Daarop ontblootten de hofdames den boezem Harer Majesteit, welken de aartsbisschop zalfde, daarby de zelfde woorden sprekende, en waarna hy het gebed uitsprak:

"Almagtig en eeuwig God, wy smeeken U, dat gy uit den rykdom uwer goedertier[illegible] genade en zegeningen uitstort over deze uwe dienaresse, koningin Adelaïde; dat, zoo als zy door onze onzuivere handen op dezen dag tot koningin is gekroond, zy zoo ook door uwe heiliging voor altyd uwe uitverkorene dienaresse moge blyven, door Jezus Christus onzen Heer."

Eene der hofdames, na alvorens de gezalfde plaats door middel van zeer fyne katoenwol afgedroogd te hebben, sloot nu weder Harer Majesteits borst, en plaatste vervolgens eene linnen kap op Harer Majesteits hoofd. Toen dit gedaan was, plaatste de aartsbisschop den ring, welken hy van den meester van het juwelenkabinet ontvangen had, aan den vierden vinger der regterhand van hare Majesteit, zeggende:

"Ontvang dezen ring, het zegel van het opregt geloof, opdat gy moogt vermyden iedere smet van kettery, en, door Gods kracht, barbaarsche natiën moogt dwingen, en tot de kennisse der waarheid brengen."

De kroonings-ring der koningin is, als die des konings, van gedegen goud met een groote robyn daarin gevat, en 16 andere kleine robynen rondom den ring gezet, van welke de digst by de invatting het grootst, en zoo naar verderen afstand evenredig in grootte verminderende zyn.

Na dezen ring aan Harer Majesteits vinger geplaatst te hebben, nam de aartsbisschop eerbiediglyk de kroon van het altaar, en plaatste dezelve ootmoediglyk op het hoofd der koningin, zeggende:

"Ontvang deze kroon van glorie, eer en vreugd; en God, de kroon der geloovigen, die door onze, ofschoon geheel onwaardige, bisschoppelyke handen, eene kroon van zuiver goud op uw hoofd heeft geplaatst, verryke U met wysheid en deugd; dat gy na dit leven den eeuwigen bruidegom moogt ontmoeten, namelyk onzen Heer Jezus Christus, die, met den Vader en den Heiligen geest, leeft en regeert tot in alle eeuwigheid. Amen."

Hare Majesteit gekroond zynde, zetteden alle de tegenwoordige Prinsessen zich hare kroonmutsen op het hoofd; de aartsbisschop plaatste nu den scepter met het kruis in de regterhand van Hare Majesteit, en de elpenbeenen staf met de duif in hare linkerhand, en bad:

"O Heere, gy springbron aller goedertierenheid, en de gever van alle volmaaktheid, schenk aan deze uwe dienaresse, Adelaïde, onze koningin, dat zy regtmatig moge handhaven de hooge waardigheid welke zy heeft verkregen, en door goede werken den luister moge bevestigen, welke gy haar hebt gegeven door Jezus Christus onzen Heer, Amen."

De koningin dus gezalfd en gekroond zynde, en alle hare sieradiën ontvangen hebbende, werd het "Hallelujah," in koorgezangen opgevoerd.

By het aanheffen van het koor stond Hare Majesteit van hare zitplaats op, beklom de verhevene stelling, eerbiediglyk, by het voorby den troon gaan, voor Zyne Majesteit buigende, en werd geleid naar haren eigenen troon ter linker zyde van dien Zyner Majesteit, en alwaar de koningin verbleef tot op het einde der kooren.

Zoodra de koormuzyk ophield, verhief zich van alle zyden der abtdy het gejuich van "*God save the queen!*" Ieder der aanschouwers scheen met zynen nevenpersoon te wedyveren in begroetingen en huldebewyzen jegens de koningin;—sommigen klapten in de handen, anderen wuifden met zakdoeken, nog anderen verhieven luide juichkreten.

HET HEILIG SACRAMENT.

Na het chorus en de huldiging, ontvingen de beide bisschoppen die den zendbrief en het evangelie gelezen hadden, uit handen van den aartsbisschop, den offerschotel en de kelk, welke zy in St. Edward's kapel bragten, en vanwaar zy terugkeerden met het brood op den schotel en den wyn in de kelk. Hunne Majesteiten stegen nu van hunne troonen af, en traden naar het altaar op, alwaar de koning, zyne kroon van het hoofd nemende, dezelve overgaf aan den gedeputeerden lord groot-kamerheer om dezelve te houden, en de scepters [illegible] en Richmond. Daarop gaven de bisschoppen den offerschotel en de kelk den koning in handen, die dezelven eerbiedig op het altaar plaatste, dezelve met een fraai linnen-kleed overdekkende. Ook de koningin zette zich de kroon van het hoofd af en gaf dezelve den lord kamerheer te houden, en de scepters aan de zelfde edellieden die ze te voren hadden gedragen.

Nu begaven zich Hunne Majesteiten naar hunne gestoelten, ter zuidzyde van de Area.

Na dat de aartsbisschop en de deken eerst de gemeenschap van het heilig avondmaal genoten hadden, naderden Hunne Majesteiten het altaar en ontvingen er het heilig sacrament, de aartsbisschop het brood uitdeelende en de deken den wyn dienende.

De koning en koningin zetteden nu hunne kroonen weder op, en namen als bevorens de scepters ter hand; andermaal begaven zy zich naar hunne troonen, begeleid en bygestaan als toen zy dezelve verlieten.

De aartsbisschop las nu de avondmaalsdankzegging, en sprak den zegen uit; by het einde daarvan schaalden de trompetten en sloegen de trommen.

Daarna trad Zyne Majesteit, begeleid als bevorens, en de vier zwaarden voor hem uitgedragen wordende, in de Area af, en ging door de deur ter zuidzyde van het altaar de St. Edwards kapel in; de edellieden die de regalia hadden gedragen, ontvingen dezelve weder van den deken van Westminster, toen zy het altaar voorby en de kapel binnen traden.

De koningin, in dit zelfde oogenblik van haren troon afklimmende, trad insgelyks de kapel binnen, door de deur ter noordzyde van het altaar.

Nu kwamen Hunne Majesteiten in de kapel, de koning voor het altaar staande, gaf den scepter met de duif, welken Zyne Majesteit in zyne linkerhand had gedragen, aan den aartsbisschop, die denzelven op het altaar nederlegde.

Nu werd den koning zynen koninglyken mantel van staat onttogen, waarna de gedeputeerde lord groot-kamerheer Zyne Majesteit met den purper fluweelen koninglyken mantel omhing.

De aartsbisschop plaatste nu de wereldbol in Zyner Majesteits linkerhand.

De edellieden die de gouden sporen en St. Edwards staf hadden gedragen, behandigden dezelven aan den deken van Westminster, en deze laatste plaatste dezelven op het altaar.

Hierop volgden nu het vertrek van Hunne Majesteiten en den stoet uit de abtdy, de terugkeer van den stoet zonder Hunne Majesteiten, en de illuminatiën en verdere feestvieringen die de plegtigheid van den dag besloten.

De Curaçaosche Courant.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Jonkheer Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr., Secretaris en Ontvanger van het Gemeente Bestuur, dewelke als een der gekwalificeerden tot het teekenen der Bankbiljetten, door indispositie verhinderd wordt om de bedoelde biljetten mede te teekenen.

Zoo wordt bÿ deze bekend gemaakt, dat wÿ den Heer G. Vos Jz. hebben gekwalificeerd, gelÿk dezelve hierbÿ gekwalificeerd wordt, om, in stede van den voornoemden Jonkheer I. J. Rammelman Elsevier Jr., tot nadere bevelen daartegen, benevens de andere daartoe reeds gekwalificeerden, voortaan alle biljetten van de Bank alhier, mede te onderteekenen.

Gearresteerd op Curaçao den 17den April 1832, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g. W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 18den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 18den April 1832.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat de zitting van den WelEd. Achtb. Raad van Policie tot doleantie aangaande de belasting op het personeel en mobilair, zal gehouden worden op Donderdag den 26sten dezer in stede van op morgen den 19den, zoo als by Publicatie deswege was bepaald.

W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

DOOR den HoogEdele Gestrenge en Hoogwelgeboren Heer Directeur gemagtigd zynde tot het doen eener advertentie ter inschryving van vyf stellen Gouvernements Wisselbrieven à Duizend Gulden tegens den 25 dezer maand April, geeft de ondergeteekende te kennen aan de genen die verlangen mogten de gemelde Wisselbrieven te verkrygen, dat de verzegelde biljetten van inschryving tot dat einde voor of uiterlyk op den gemelden 25sten dezer maand des morgens te elf ure ten zynen kantore zullen worden aangenomen en dat de belanghebbenden den uitslag van de opening derzelve op den volgenden dag aldaar zullen kunnen vernemen.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 18den April 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 19den April 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OVERLEDEN—Op Woensdag den 18den dezer, Mevrouw JANNETJE MARTHA VAN UYTRECHT, Weduwe van den Weledelen Heer CAREL VAN DER MEULEN, in den ouderdom van 63 Jaren.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

14.	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
16.	—— Dorothea, De Lange,	Aruba
	bark Estela, Duran,	Puerto Cabello
	golet Valenciana, Rito,	Coro
17.	—— Paulina, Bello,	Barcelona
19.	—— Dorothea, Hart,	Bonaire

UITGEKLAARD—APRIL.

14.	golet Amable Lucia, Nicolaas,
17.	—— Dorothea, De Lange,
18.	bark Dolores, Fernandez,
	golet Mercurio, Rodriguez,
13.	—— Abeona, Evertsz,

Verlden Maandag den 16den dezer is de Koloniale Pakket van Suriname aangekomen, met welke gelegenheid wy eene reeks Couranten tot de dagteekening van den 5den dezer ontvangen hebben. Zy behelzen geene jonge berigten uit Europa, doch vele byzonderheden, welke wy nu en in het volgende nummer zullen mededeelen.

Ter loops verhaalt men dat er berigten van Demerarie over Suriname zyn ontvangen, vermeldende het verbannen van 300 Russische officieren naar Siberie, ten gevolge eener in Polen ontdekte zamenzwering tegen het Russische gouvernement; als mede verhaalt men dat er een aanslag op het leven van Lodewyk Philip ontdekt was en de hoofden dezer zamenzwering, na eenige gevechten in de straten van Parys, opgevat en in de gevangenis geworpen waren. In de Pausselyke Staten werd ook een opstand door de Fransche en Oostenrykstsche troepen gedempt.

Deze laatste berigten komen overeen met de jongste uit de Amerikaansche medegedeelde Europische berigten.

In de zitting van het Hooger Huis op den 26sten January werd den eersten Minister Lord Grey, door Lord Aberdeen beschuldigd, dat hy in het traktaat van de 24 artikelen de belangen van Holland ten voordeele van Belgien heeft opgeofferd. De punten van beschuldiging en verdediging zyn dezelfde die wy reeds gelezen hebben in de notas gewisseld tusschen het Nederlandsche gouvernement en de Conferentie te Londen, doch in de verdediging van Lord Grey komen er eenige nieuwe en belangryke daadzaken voor den dag. Hy geeft niet onduidelyk te kennen dat Engeland te doen had met onredelyke onderhandelaars: met de woeste revolutionaire Fransche natie en het revolutionaire Belgische gouvernement; dat het Belgische gouvernement hardnekkig de protokollen, die de Conferentie onveranderlyk verklaard had, verworpen heeft; dat Frankryk niet zoude toegestaan hebben dat de mogendheden Belgien dwongen de protokollen aantenemen; dat de mogendheden toenmaals de handen waren gebonden. Polen was in opstand, Italien insgelyks; de revolutionaire geest heerschte in Duitschland en Engeland, enz. wat zou Engeland toen doen? Belgien dreigde zich in de armen te werpen van Frankryk indien het vredestraktaat niet ten zyne gunste was. Engeland moest dus zyn oude bondgenoot Holland opofferen ten wille van Frankryk en Belgien.

De geschiedenis van de staatkunde is de geschiedenis van de ondeugd, zegt de groote geschiedschryver J. von Müller, en de Londensche Conferentie zet het zegel op zyne woorden; doch God dank in de laatste tyden zyn de zaken veranderd. De revolutionairen in Polen en in Italie zyn ten onder gebragt. In Duitschland is de revolutionaire geest verzwakt en Frankryk bevindt zich in geen staat die ontzag inboezemt. De mogendheden hebben nu de handen ruim en zullen nu op hunne beurt niet toelaten dat de Koning der Nederlanden gedwongen wordt de 24 artikelen aantenemen. De Koning blyft standvastig: hy weet dat de vriendschap tusschen Frankryk en Engeland onnatuurlyk is, en dat hy de eerste stap die Frankryk tegen Nederland doet, dit ryk in een oorlog met Engeland wordt gewikkeld.

Medegedeeld.

Jongstleden Zaturdag den 14den dezer vond alhier plaats de plegtige feestviering van het Honderdjarig bestaan der Israelitische Synagoge op dit eiland. Deze plegtigheid nam een aanvang met het vallen van den avond en duurde voort tot in den middag van den daarop volgenden dag, tot groote vreugde en tevredenheid der aanzienlyke gemeente, zynde het gebouw op eene smaakvolle en doeltreffende wyze verlicht en versierd.

De gebeden, lofzangen en psalmen voor deze gelegenheid zamengesteld door den Heer Moses Lopez Penha, als mede de redevoering uitgesproken in de Portugesche taal door den Heer Benjamin de Casseres, na alvorens door den Weleerwaarden Heer David Namias de Crasto, Assessor, te zyn onderzocht, goedgekeurd en toegelaten, leverden een treffend bewys van diepe Godgeleerde kennis en uitgestrekte geleerdheid in derzelver zamenstellers. Uitstekende bekwaamheden tot het regelen en ten uitvoer brengen van alles wat aan dit heugchelyk feest luister konde byzetten, zoo in het versieren van het gebouw, het doen bereiden der nieuwe zitplaatsen, als in vele andere omstandigheden meer, zyn door de Heeren Mord. H. Senior, Abm. J. Jesurun en H. C. Henriquez, welke zich met die gewigtige taak wel hebben willen belasten, aan den dag gelegd, terwyl de gehandhaafde uitstekend goede order en de tevredenheid van alle de tegenwoordig zynde het getuigenis hebben opgeleverd van de doelmatige wyze waarop door den Heer M. Ricardo de function van Ceremonie Meester zyn waargenomen, en waardoor alle deze Heeren zich der gemeente op het aangenaamst verpligt en dit feest aller belangrykst hebben gemaakt, zoo als de vele en ruime offeranden ten voordeele der noodlydende daarvan het voldoenendst bewys hebben opgeleverd.

De luister van dit Jubelfeest werd niet weinig verhoogd door de tegenwoordigheid van den Hoog Welgeboren Hoog Edel Gestrengen Heer Jonkheer Mr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw en Directeur van dit Eiland, dewelke met een aantal andere aanzienlyke personen in de algemeene vreugde hebben gelieven deel te nemen, zoo dat dit Godsdienstig Eeuwfeest in de gedenkrol der gemeente met dankbare herinnering aan het nageslacht zal vermeld blyven en alzoo getuigenis dragen van al het belangryke en gezegende hetwelk daarmede verbonden is geweest.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Van Boord de *Welhelmina en Maria*, KAPT. BART, *den 17 Maart* 1832.

Mevrouwe de Weduwe van wylen Zyne Excellentie P. R. CANTZ'LAAR met hare vier Dochters deze Kolonie verlatende, neemt met een gevoelig hart afscheid van hare vrienden en bekenden, hen bedankende voor de bewyzen van deelneming aan haar en de haren bewezen, vooral in de laatste dagen van treuren en lyden.

Met stillen weemoed zal zy terug denken aan eene plaats, alwaar zy het dierbaarste dat zy op deze Wereld bezit, moest achterlaten, terwyl hare wenschen steeds zullen zyn voor het geluk van *Surinames* ingezetenen, hopende dat zy eenmaal de vruchten dier zorgen plukken mogen, die door den afgestorvenen zoo zeer beoogd werden en hem tot het slagtoffer zyner werkzaamheden gemaakt hebben.

Ook brengt zy by deze hare hulde en dankbaarheid toe, aan de inwoners dier Gewesten, die eenmaal onder zyn Bestuur gestaan hebben voor de bewyzen van achting en toegenegenheid aan hun voormalig Opperhoofd bewezen, hetwelk haar het regt geeft, om steeds te vertrouwen, dat de herinnering aan den Gouverneur Generaal CANTZ'LAAZ en zyne familie niet geheel zal vergeten worden, maar steeds in aandenken blyven, zoo by de ingezetenen dezer Kolonien, als by hunne byzondere bekenden en vrienden.

NEDERLANDEN.

s' Gravenhage, Dec. 29.—Van regeringswege is thans de briefwisseling medegedeeld, welke tusschen den generaal *Chassé* en den Belgischen bevelhebber van Antwerpen, (den kollonel *Buzen*) gevoerd is, wegens de ontmoeting, welke onlangs by het fort St. Philippe heeft plaats gehad tusschen den luitenant ter zee *Bolken*, die als parlementair aan wal gezonden was, en den Belgischen officier, die dezen parlementair en deszelfs sloep heeft doen beschieten. Uit die briefwisseling blykt, dat de generaal *Chassé* zich terstond op eene waardige wyze beklaagd heeft, dat men genoemden officier, die als parlementair gezonden was, om naar het oogmerk te vernemen der opmetingen, welke van den kant der Belgen by gemeld fort gedaan werden, gedreigd heeft, hem naar Antwerpen weg te voeren, en dat een detachement Belgisch voetvolk, hetwelk in hinderlaag lag, eensklaps een levendig vuur geopend heeft op dien officier en op deszelfs sloep, toen hy met den eenigen matroos, die hem met een wit vandel vergezelde, naar de sloep terugkeerde.

De majoor *Dubosch* (welke het Belgische detachement commandeerde,) heeft ter zyner verontschuldiging aangevoerd, dat de Hollandsche officier te kennen had gegeven dat hy mede naar Antwerpen wilde gaan, ten einde aldaar de begeerde inlichtingen te vragen, doch dat hy, by zyne sloep gekomen zynde, daarin poogde te springen;—dat hy (*Dubosch*) zulks trachtte te beletten, doch dat toen de matroos, die het witte vaandel droeg, hem eenen zoo hevigen vuistslag gegeven heeft, dat hy genoopt was, den Hollandschen officier los te laten,—en dat hy daarop zyne wacht te hulp heeft geroepen, en op de sloep heeft doen schieten.

De generaal *Chassé* heeft den Belgischen bevelhebber herinnerd, dat hy alle werken op de oevers van de Schelde, welke tegen zyne gemeenschap of tegen die der stations op de Schelde gerigt zyn, zoude beschouwen als daden van vyandelykheid, welke aanleiding zouden geven tot het sluiten der Schelde, en tot eene botsing tusschen het kasteel en de stad Antwerpen.

Haarlem, Dec. 30.—Het bestaan van een corps partygangers in Luxemburg, hetwelk in het Duitsche gedeelte van dat groot hertogdom het wettig gezag van den groot-Hertog poogt te herstellen, schynt in Belgie veel indruk te maken, te meer daar men vernomen heeft, dat de lieden, welke zich aan dat corps aansluiten, goed betaald worden, en dat de beweging op eene geregelde wyze door committé's bestuurd wordt. Den 28sten heeft de heer *Gendebien*, in de vergadering der gedeputeerden, niet ontveinst, dat hy vreesde, dat hetgeen thans in Luxemburg gebeurd, in Limburg en elders navolging zoude vinden. Hy heeft het bestuur hevig doorgestreken, wegens deszelfs zorgeloosheid, en het onvergeeflyk geoordeeld, dat men Luxemberg, ontbloot van troepen, zoo geheel aan deszelfs lot had overgelaten.—De minister van binnenlandsche zaken heeft getracht den spreker en de vergadering gerust te stellen, door de verzekering, dat er reeds maatregelen genomen waren, om den voortgang van het kwaad te verhinderen;—dat in alleryl troepen naar Luxemburg waren gezonden,—en dat de reden, waarom dat land van krygsbenden was ontbloot, hierin gelegen was, dat men een tweeden aanval van den kant van Holland vreesde, en dus het leger op een ander punt had meenen te moeten vereenigen, ten einde niet ten tweede male door een jammerlyk onheil getroffen te worden. De heer *Gendebien* heeft met die verklaring weinig genoegen genomen, en aangemerkt dat men ook in Augustus troepen met allerlei voertuig in grooten haast had doen opbreken, doch dat dezelve te laat waren aangekomen,—en dat het, in ieder geval, hetzy de troepen thans nog tydig genoeg of te laat zich in Luxemburg vertoonden, zeker was, dat het ministerie het kwaad niet tegenging voor dat hetzelve was uitgebarsten, en zich dus aan eene onvergeeflyke achteloosheid schuldig maakte.

Van den Belgischen kant wordt het aantal troepen, die thans naar Luxemburg gezonden worden, begroot op 5000 man. De heer *Ternaco* moet door de burgerwacht van Diekirch gevangen zyn genomen, aan des

anderen kant is, onder andere personen, de Belgische districts-commissaris in een der schermutselingen met het Luxemburgsche vry-korps gesneuveld, en is de zoon van den gouverneur *Thorn* gewond. De militaire bevelhebber van de bondsvesting is door het Belgisch gouvernement uitgenoodigd, om aan het vry corps geene wykplaats te verleenen, en ook de Fransche kommandant van Metz moet aan den gemelden bevelhebber voorstellingen hebben gedaan, wegens den stryd in het groothertogdom.

Het ontbreekt in Belgie niet aan lieden, welke vreeven, dat de beweging in Luxemburg in verband staat met het hervatten der vyandelykheden van de zyde van Holland. De revolutionaire dagbladen trachten echter hunne lezers dienaangaande gerust te stellen.

Nalezingen van de Nieuw Yorksche Couranten.

ENGELAND.—*Londen, Feb.* 4.—De liberaalste bepaling van de hervormings-bill en die meer hindernissen moet ontmoeten, na de vernietiging der kiesregten der vervallene dorpen, was die van de pacht huurders tot 10 l. s.; zy is gisteren avond aangenomen geworden. Het is niet zonder moeite, noch zelfs zonder onzekerheid geweest, maar geene der voorgestelde verbeteringen heeft minder hinderpalen ontmoet. Wat de moeijelykheid aangaat, welke er zal bestaan om het regt van stem te beslissen, hiervan kunnen wy ons eer denkbeeld vormen, in den tegenwoordigen staat van ons tegenwoordig systema, door het getal boodschappen en wetgevers welke de zalen van de Kamers der gemeente na eene algemeene keuze daarstellen.

De onlusten hebben in het graafschap Donegal opgehouden. Men heeft by geluk geen ernstig ongeluk te bewenen; alles is rustig.

Den 1sten February was het getal der slagtoffers van de Cholera	978
Den 2den is dit getal vermeerderd tot . . .	113
Dus het getal aan dooden is	1,091

Die sedert het begin ziek zyn, beloopen 3,488.

RUSLAND.—De Courant van Moskou van den 27sten December, behelst het volgende artikel:

"De Russische natie is verontwaardigd over het geheime deel, dat Engeland of eerder deszelfs trouwlooze ministerie in de onlusten van Polen genomen heeft; maar wy zullen onze beurt hebben. Wy zullen hem zyn masker ontnemen en wy zullen aan de wereld leeren hoe men waarlyk een volk aan de slaverny ontrukt!—Gy zult welhaast oordeelen of Ponsonby de waarheid heeft gezegd toen hy herhaalde dat "Rusland niets meer is en Polen alleen zal hem voortaan beletten in de zaken van Europa tusschen te komen, het is eene Asiatische regeering, &c.

"Hoe zoude het met schulden beladene Albion en thans door de trouwloosste beginselen beheerscht, den beer durven wakker maken (zoo als het ons noemt) die op het punt was Napoleon te verslinden met het eerste leger dat ooit op deszelfs grondgebied ware, en die vervolgens over deze stoutmoedigheid te Parys zelf wraak kwam nemen; zyne beurt moet ook komen, en binnen eenigen tyd moeten wy geen traktaat met dat volk sluiten dan te Calcutta; dat het zich met de negers van Afrika, van wien het zoo veel goeds wil hebben, en met wie Europa zoo in den schik is, gaat verbinden; wy barbaren en slaven, zoo als deszelfs dagbladen ons noemen, zullen hem eene les geven, wachtende dat hy zoo voortgaat als wy wel wenschen."

PRUISSEN.—*Berlyn, Jan.* 5.—In Oostenryk, waar de vreesachtige gestrengheid van de censuur tot zulk een hoogen graad gebragt was, is dezelve nog vermeerderd sedert den opstand van July en den ongelukkigen stryd van Polen. Onder de voorwerpen die het meeste de waakzaamheid der douanen aanbevolen worden, zyn in de eerste plaats alle de dagbladen en vreemde liberale geschriften verboden.

Pruissen schynt sedert de laatste gebeurtenissen met Oostenryk in zyne gestrengheid tegen de drukpers te wedyveren, zoo wel door de censuur als door het verbod der liberale geschriften, waarin Berlyn voor Weenen niet onderdoet.

ZWITZERLAND.—*Friburg, Jan.* 12.—De Carlisten gaan voort van hier byeen te komen. Onze stad is voor hen eene vergaderplaats en een middelpunt van gemakkelyke korrespondentie uithoofde van hare centrale ligging. De graaf Blacas is voor het oogenblik aan het hoofd der aanzienlyken van de emigratie. Zyn vertrek, waarmede wy bedreigd worden, zal een groot verlies zyn voor de administratie van den brieven post aan dewelke zyn verblyf alhier eene werkzaamheid die tot nu toe onbekend is geweest, heeft gegeven.

ITALIE.—*Mantua, Jan.* 27.—Er is dezen morgen in deze stad een postbode aangekomen, die aan het regement van Hongaarsche hussaren order heeft gebragt om onverwyld te vertrekken ten einde zich by een ander regement te vervoegen, dat in optogt is naar de legatien. Ten gevolg van deze beweging zal de Oostenrykische kolonne, die Romagne moet bezetten, 20,000 man beloopen.

Faenza, Jan. 27.—Gisteren zyn er 3,500 Oostenrykers hier met 500 paarden aangekomen; er bevinden zich te Lugo een dergelyk getal. Zy zyn thans byna in alle steden en dorpen van Romagne verspreid, en hebben op zich genomen om de burgerlyke regering waar te nemen door ons tegen de Pausselyke benden te beschermen. Het schynt dat de kardinaal Albani eene woordentwist met de Oostenryksche hoofd officieren heeft gehad; maar hy heeft zich moeten bedwingen, wyl deze sterker waren en als meesters handelden. Sedert de moordtooneelen in Cesène en Forli, hebben de Pausselyke troepen niet van hunne plaats durven wyken, zy houden altyd dezelfde positien in bezetting.

De Oostenrykers zyn den 28sten January om acht uur 's morgens te Bologne aangekomen. Er heeft geen wanorder hoegenaamd plaats gehad. Het Oostenryksche leger had deszelfs positie zoodanig genomen, dat het zyne intrede ter zelver tyd door al de poorten kon doen.

Men zegt dat er vyftien honderd man linie troepen reeds te Toulon ingescheept zyn, alwaar men omtrent vyf duizend man zal inschepen, bestemd om Civita-Vechia te bezetten.

Men zal de gelyktydige bezetting der Franschen en Oostenryksche korpsen in de legatien regelen, zoodanig dat zy geene aanraking met elkander kunnen hebben.

Bologne, Jan. 28.—Na de moordtooneelen in Cesène en Forli, zyn 400 soldaten van het Pausselyke leger korps gescheiden en zyn by detachementen op het land, met hunne wapens, bagagien en krygsvoorraad verspreid. Deze benden, die de verwoesting in het land zullen brengen, zyn zamengesteld uit moordenaars, als Frosinore en andere schurken, die de Paus uit de gevangenissen van Saint Leo, Civita-Castellana en Castel-Saint-Anglo heeft laten los loopen.

De Oostenrykers zyn sedert dezen morgen in de stad; de Pausgezinden hebben zich niet durven vertoonen dan met sterke eskorten van infanterie en Oostenryksche kavallerie. Zy zyn hier in getal van 3,000 voetknechten en 400 ruiters. De Oostenrykers zyn in getal van 6000 man, zoo dat ons garnisoen byna 10,000 man sterk is. De Oostenrykers, die te Romagne zyn, rigten zich naar Ancona, waar zy naar allen schyn in drie a vier dagen komen zullen. Het schynt dat Canosa de post van directeur van policie zal waarnemen. De Paus heeft geen beter agent kunnen kiezen dan den boezem vriend en raadgever van den hertog van Modena, den infamen beul der Napolitaansche vaderlanders.

De boeren van Romagne doorloopen vele plaatsen als partygangers; de soldaten van den Paus die zich over het land verspreiden zullen veel te doen hebben.

Men meldt met zekerheid dat byna drie duizend man Fransche troepen ingescheept zyn geworden om het kasteel van Ancona te bezetten, en wat die tyding nog zekerder maakt, is dat de Heer Dittmer, geëmploijeerde van het kabinet van den president van den raad, naar Ancona vertrokken is, belast met eene millitaire en diplomatische zending met den Heer Alphée Bourdon van Vatry, een oud officier. Men voegt hierby, dat er over deze maatregel met Oostenryk vooruit afgesproken is geworden: en zie hier, naar men zegt, hoe de zaken toegegaan zouden zyn.

De Heer Metternich zou aan ons kabinet gezegd hebben: "Ik ben [illegible] waarin gy U regt over Belgie geplaatst vindt. Indien de brand by myne buren begint, dan loop ik gevaar van zelfs verbrand te worden. Hetgeen thans plaats heeft, is my onverdragelyk, en wat er gebeuren mag, ik bemoei my er mede. Maar ik zal uw gedrag in Belgie navolgen; ik zal er uitgaan zoodra het gevaar voorby is." Er zyn naar men zegt, levendige vertogen betrekkelyk dit onderwerp gedaan en notas uitgewisseld, en de uitkomst der onderhandelingen is geweest om te beslissen dat de twee mogendheden in de legatien zouden binnen trekken. Men voegt er by dat om deze doorniswaardige uitslag te regtvaardigen, of eerder om denzelven te verschonen, onze expeditie niet alleen tot oogmerk heeft om zich te verzekeren dat de Oostenrykers het land niet tot hun voordeel zullen bezetten; dat deze in Romagne gaan ten einde de volkeren te verpligten zich te onderwerpen, en dat wy daar gaan om den Paus te noodzaken om konstitutionele instellingen te maken.

In de hypothesis waarover gehandeld wordt, zou er een naauwe zamenhang ontstaan hebben tusschen de gebeurtenissen van Romagne en die van Belgie, en het zou niet alleen in Italie wezen dat de beide regeringen met elkander over een zouden komen.

Wanneer verschrikkelyke moorden den grond van Romagne bezoedelen, wanneer de Oostenrykers Boulogne bezetten, en dat de Fransche troepen voor zulk eene geheime expeditie vertrekken, zal het geen tyd wezen, dat eindelyk het ministerie den *Moniteur* deed spreken, of op de spreekstoel eene uitlegging gaf.

Napels. Jan. 16.—Gisteren morgen heeft Z. E. de marquis van Bassecours, buitengewoon afgezant van Z. C. M. in een openbare audientie doen vragen voor de hand van Z. K. H. de princes D. Maria Amelia Augusta, zuster van Zyne Majesteit den koning van Napels, voor den Infant van Spanje D. Sebastian Gabriel Marie.—(*Journal des deux Siciles*).

GRIEKENLAND.—*Naupli, Dec.* 21.—Het kongres van Argos is op Maandag den 19den geopend geworden door de vergadering van byna 170 gedeputeerden tegen omtrent 60 anderen die eene scheuring gemaakt en hunne oppositie en bezwarenissen bewezen hebben in verschillende acten van protest. Deze tegenparty behoort aan West Griekenland en de eilanden Hydra en Syra. De meerderheid van 170 gedeputeerden, vertegenwoordigt Morea, Oost Griekenland en het grootste gedeelte van de eilanden. In de zitting van gisteren heeft het kongres aan den Graaf Angustin den titel en de functien van President ad-interim van Griekenland opgedragen, uitgezonderd de bepalingen die door de konstitutie nog zullen worden daargesteld, waarmede het kongres zich inmiddels zal bezig houden. Na deze zitting heeft het kongres ingezien dat de veiligheid in zoo eene opene stad als Argos en in het midden van eene gewapende tegenparty niet verzekerd is, want ieder afgevaardigde heeft eene meer of min talryke bende kryge-lieden en de tegenparty telt er 400. Tot dit einde heeft het kongres besloten zich te Naupli te begeven en in het oogenblik dat ik U schryf, (den 21sten December des middags) is reeds een gedeelte van de vertegenwoordigers hier aangekomen. Men heeft dezen morgen naar Argos eene versterking troepen gezonden, om de ontevredenen in toom te houden. De Heer Canning, ambassadeur te Konstantinopel, is den 20sten December alhier aangekomen. Iedereen vestigt zyne aandacht op hem; men hoopt dat hy eenige beslissing van de mogendheden zal mede gebragt hebben, doch tot heden is niets ruchtbaar.

Naupli, den 22sten December des morgens.—Ik heb tot op het oogenblik gewacht om mynen brief te verzenden, ten einde U omstandig te schryven over de gebeurtenissen die gisteren plaats hadden. Gelyk ik vreesde, zyn de partyen te Argos handgemeen geraakt; een twist ontstaan tusschen twee partikulieren, gaf aanleiding tot eene algemeene beweging; het gouvernement ondersteund wordende van eene aanmerkelyke magt en eenige stukken artillerie, heeft de overhand behouden. De tegenstanders zyn in vier huizen geweken en toen aangevallen geworden. Men spreekt van 50 à 60 dooden en van twee huizen die verbrand zyn; een gedeelte van de tegenstanders zyn op de vlugt gejaagd, zonder wapens; het overschot zocht met hunne wapens te kapituleren, doch het gouvernement heeft zulks geweigerd.—

Deze verhalen zyn zeer oppervlakkig want tot dit uur (negen uren des morgens) heeft men geene tyding ontvangen van hetgeen er dezen morgen is voorgevallen.

Argos welke ik op een uur afstands van myn vengster zie, schynt rustig te zyn; men hoort geen kanonschot noch ziet men rook; wy hebben geen individuele onrust. Ik denk dat de zaken niet ernstiger zullen worden. Naar myn oordeel is de tegenparty weinig in getal en ook weinig gevaarlyk, en zy wordt door het gevoelen van vele vreemdelingen staande gehouden, wier liberale denkbeelden de oppositie gunstig zyn.

Dec. 23.—Ik heb nog tyd om U eenige regels te schryven over de gebeurtenissen te Argos. De gewapende bende tot de tegenparty behoorende, viel de troepen van het gouvernement onder het huis van den nieuwen President Augustin Capo d'Itrias aan, en na eenigen bloedigen stryd vlugtteden de opstandelingen die door het opperhoofd Grivas gekommandeerd werden, in verschei-[illegible] hen aanviel en 50 onder hen kwestte en doodde; de anderen, Grivas er onder begrepen, hebben zich overgegeven, en van het gouvernement verlof bekomen om naar hunne haardsteden terug te keeren, onder belofte van de rust in de provincien van Romelie, werwaarts zy zich begeven, niet te storen.— De troepen van de regering hebben een verlies gehad van 20 gekwetsten en dooden, waaronder vyf officieren geteld worden; verders heerscht nu de rust en de regering is geheel en al meester, en het kongres zal zyne werkzaamheden voortzetten.

De zaak der Cherokeeën.

Den 3den dezer maand heeft de heer Maarschalk, eerste regter van het opperegeregt der Vereenigde States, over dit geval het gevoelen van het hof uitgesproken door het vonnis van het hooge geregtshof van het graafschap Gwenit in Georgie, te casseren. Het oogmerk van deze uitspraak is om de nieuwe acten voor nul en geener waarde te verklaren, als zynde schadelyk voor de konstitutie de traktaten en wetten van de Vereenigde Staten, door welke acten Georgie bezit van het grondgebied van de Cherokeeën heeft genomen; en by heeft strafbepalingen gelegd, welke de genen treffen die hun verblyf op dit grondgebied hielden zonder het verlof van den gouverneur te bekomen, en te voren den eed van getrouwheid aan den staat afgelegd te hebben.

TURKYE.—*De Godsdienstige vryheid.*—Al de hedendaagsche schryvers over Turkye stemmen overeen dat de tegenwoordige Sultan grooter begaafdheden bezit en verlichter is dan de meeste der thans regerende monarchen. Het volgende op den 11den February dezes jaars door den vermaarden vizier O. P. Q. uitgevaardigd de besluit, bewyst ten volle de waarheid dezer bewering.

"Grieken, Armeniers, Katolyke Armeniers en Jooden, even als de Turken en Muzelmannen zullen voortaan gelyk zyn vóór de wet. Geen Muzelman zal in het vervolg eenig voorregt genieten omdat hy Muzelman is, want volgens het gevoelen van den Sultan maken zy allen slechts één huisgezin uit, een enkeld ligchaam; en welke ook het byzonder geloof van ieder zyner onderdanen moge zyn, behoort zulks alleen onder het beheer van het geweten en waarvan de mensch alleen aan God rekenschap moet geven; gevolgelyk zal de regering van den Sultan in geene hoegenaamde gevallen, in aanmerking nemen, de godsdienst der persenen welke zich tot hem wenden."

De Curaçaosche Courant.

Haarlem, Dec. 28.—De Belgische gepeputeerden beraadslagen nu over de belastingen. Men heeft daarby bittere klagten aan over derzelver omslag en bedrag, doch deze worden door de bewindslieden beantwoord met de aanmerking, dat het thans de tyd niet is, om aan verandering of vermindering te kunnen denken. De Vlaamsche afgevaardigden beklagen zich hoogelyk, dat, door een misslag der ambtenaren, by de invoering der Fransche grondbelastingen, in Vlaanderen by voortduring 14 cents van de gulden moet worden betaald, terwyl men in Namen en Henegouwen, met 7 cents wordt vrygelaten; doch het blykt niet, dat deze klagten op de meer bevoorregten veel indruk hebben gemaakt. Van de zyde der oppositie is weder gevraagd, waarom men nu geene belasting op de koffij en op andere koloniale goegeren invoerde, daar men, tydens de vereeniging met Holland, een dergelyken impost als zoo hoogst wenschelyk had voorgedragen, en zoo zeer had gearbeid, om denzelven in te voeren. Van de zyde van het bestuur is daarop geantwoord, dat die belasting op dit oogenblik niet zoude kunnen voldoen, om dat, daar de koffij in Holland onbelast was, de sluikery niet te verhoeden zoude zyn.—Voorheen vonden dergelyke denkbeelden geen byval in de Belgische provincien.—Trouwens het ontbreekt ook thans niet aan sluikeryen, want de heer *Duvivier* heeft verkondigd, dat de smokkelaars zich op de zuidelyke grenzen gewapend en by troepen van 80 en meer vertoonen, en daarby geregeld op de tolbedienden jagt maken. Dit berigt heeft de lachspieren der meerderheid weder gaande gemaakt.

By gelegenheid van het beklag over het niet tydig betalen der geestelyke bezoldigingen, heeft de beruchte unionist, de abt *de Haerne*, te kennen gegeven, dat de Belgische geestelykheid de haar toegelegde gelden aanneemt alleen als eene schadevergoeding voor het gemis der geestelyke goederen, maar dat, zoodra men dezelve wilde doen voorkomen als eene bezoldiging, zy, tot behoud harer volstrekte onafhankelykheid, daarvan afstand zoude doen.

'sGravenhage, Nov. 22.—Het besluit van de gevolmagtigden der vyf mogendheden, in conferentie te Londen vereenigd, om hunnen wil in plaats te stellen van het regt, om aan vorst *Leopold*, als Koning der Belgen, zoogenaamde vredes-artikelen te waarborgen, welke hier te lande als onregtmatig worden beschouwd, is gewisselyk te dezer stede in het zekere bekend geweest, toen Z. E. de minister van financien, namens Z. M. den Koning, op gisteren in de tweede kamer der Staten-Generaal een ontwerp van wet heeft voorgedragen, ten einde Z. M. in staat te stellen, om den wettigen tegenstand, voor de eer en onafhankelykheid des lands, vol te houden. De boodschap des Konings, ten geleide van het ontwerp, op gisteren gedagteekend, behelst het navolgende:

"De openingen, welke onlangs aan uwe vergadering, onzentwege, gegeven zyn, zullen U Ed. Mog. hebben doen deelen in de overtuiging, dat de stand der onderhandelingen, tot regeling der voorwaarden van scheiding tusschen Holland en Belgie, nog geen genoegzaam uitzigt geeft op het zeer spoedig daarstellen eener schikking, bestaanbaar met de belangen, de eer en onafhankelykheid van Nederland.

"Hoe smartelyk het voor ons ook zy, onze getrouwe onderdanen tot nieuwe opofferingen te roepen, zoo mogen wy, by zulk eene overtuiging, niet denken aan eenige vermindering der buitengewone krachten, welke, tot handhaving van 'slands regten, door de natie met de loffelykste bereidwilligheid zyn daargesteld, en met voortdurende geestdrift aan het vaderland gewyd worden; zy zelve geeft ons het voorbeeld eener waardige navolging van de edele standvastigheid der voorvaderen, en dan kan ons besluit, by het herdenken aan den *eersten Willem*, en even als hy, ons vertrouwen stellende op den Almagtigen God, niet twyfelachtig zyn."

Amsterdam, Dec. 13.—De by ons ontvangen Engelsche tydingen gaan tot den 11den des ochtends. Een der Zondagsche nieuwsbladen, de *Sunday Times*, meent thans reden te hebben om te gelooven, dat de Koning van Holland het voornemen heeft om te *volharden*. Het geeft daarby het vermoeden te kennen, dat *Pruissen* daartoe aanzet. Zeer strydig is dit met hetgeen *the Albion*, als van Brussel geschreven, meldt, namelyk, dat die mogendheid gezind zoude zyn, om met Engeland, Frankryk en Belgie in een verbond tegen Holland te treden.

Toen door Lord Cavendish, in de zitting van het huis der gemeenten van Woensdag, het rapport over het adres van antwoord werd ingebragt, zeide de heer Hume, niet te kunnen instemmen met dat gedeelte van hetzelve hetwelk het aandeel betrof, door het Engelsche gouvernement genomen in de zaak van Holland en Belgie. Geene van beide partyen, zeide hy, dankten het voor die bemoeijing. Zyne meening was, dat *indien de Hollanders en Belgen met elkander geschil hadden, zy dit tusschen hen beiden moesten uitmaken.* Lord Palmerston verdedigde het gedrag der regering te dien opzigte, en voegde daarby dat het gevolg van hare bemoeijing geweest was *Holland in eenen beteren toestand te plaatsen dan het in eenig tydvak van deszelfs geschiedenis genoten had, en Belgie dien Souverein te geven, welke het Belgische volk zelve wenschte te hebben.*

BELGIE.

Brussel, Nov. 10.—Wy lezen met verwondering, in het dagblad *l'Industrie*, de navolgende daadzaak, welke wy ons bevlytigen mede te deelen, ten einde inlichtingen uit te lokken. "Het kapittel van Mechelen had den abt *Sterckx*, oud pastoor der Lieve-Vrouwe-Kerk te Antwerpen, als kandidaat tot het aartsbisdom van Mechelen voorgesteld. Maar Rome verwerpt dien kandidaat, omdat hy slechts door het kapittel is voorgesteld, en dat de Heil. Vader verklaart alleen den Koning der Nederlanden te erkennen.

Nov. 24.—Een dagblad vermeldt, dat er gesproken wordt van eenen maatregel, welke de Londensche conferentie zich voorstellen zou in het werk te stellen, om Holland tot de overgave der Citadel van Antwerpen te noodzaken. Het zou daarin bestaan, om Belgie van een deel der schuld te ontlasten, uit aanmerking van de vertraging welke het Hollandsch gouvernement in de ontruiming doet plaats hebben.

— De reclamatie door het 'sGravenhaagsche kabinet by dat van Londen gedaan, betrekkelyk den in 1814 gedanen afstand der kolonien voor de toevoeging van Belgie aan Holland, is voor het Engelsch ministerie eene moeijelyker zaak dan men algemeen wel denkt.

Deze kolonien zyn nooit het Engelsch bewind toegedaan geweest, inzonderheid de Kaap de Goede Hoop; daar is geene familie in die kolonie, welke hare kinderen tot voltooijing van derzelver opvoeding niet naar Holland zendt en de verkleefdheid aan het oude Vaderland is zoo groot, dat het Engelsch gouvernement herhaaldelyk het Hollandsche verzocht heeft, van zoo min mogelyke relatien met denzelven te onderhouden; er is reden om te gelooven, dat by de minste kwestie tusschen de beide voorname teekenaars van het traktaat van 15 Augustus 1814, de kolonisten zich daarvan bedienen zullen, om zich aan het Engelsch juk te onttrekken.

FRANKRYK.

Parys, Dec. [illegible].—Alles schynt aan te duiden, dat de staatkundige betrekkingen met Rusland aanleiding gegeven tot scherpe aanmerkingen van de zyde van genoemde mogendheid. De Keizer heeft niet onopgemerkt gelaten, dat niemand, tot het Fransche consulaat behoorende, zich heeft laten vinden by het plegtig *te Deum*, het welk in Petersburg is gezongen, ter zake van de vermeestering van Warschau. Volgens een der meer gematigde liberale bladen zoude Rusland zich de toetreding tot het traktaat met Belgie, willen laten afkoopen, door meerdere toegeeflykheid der mogendheden, ten opzigte van Polen.

—De kamer der gedeputeerden heeft eene wet aangenomen, nopens het graven van een kanaal van Toulouse naar Bayonne, ten einde den Oceaan met de Middellandsche-Zee te verbinden.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Jonkheer Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr., Secretaris en Ontvanger van het Gemeente Bestuur, dewelke als een der gekwalificeerden tot het teekenen der Bankbiljetten, door indispositie verhinderd wordt om de bedoelde biljetten mede te teekenen.

Zoo wordt bÿ deze bekend gemaakt, dat wÿ den Heer G. Vos Jz. hebben gekwalificeerd, gelÿk dezelve hierbÿ gekwalificeerd wordt, om, in stede van den voornoemden Jonkheer I. J. Rammelman Elsevier Jr., tot nadere bevelen daartegen, benevens de andere daartoe reeds gekwalificeerden, voortaan alle biljetten van de Bank alhier, mede te onderteekenen.

Gearresteerd op Curaçao den 17den April 1832, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 18den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Alle den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zÿne Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bÿ resolutie van de 24sten Maart ll. No. 269-242, benoemd en aangesteld heeft: den Heer A. L. S. Muller, tot lid van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezer kolonie.

Lastende en bevelende derhalve, alle en een iegelÿken op dit en de onderhoorige eilanden wonende of zich bevindende, den genoemden Heer A. L. S. Muller in die betrekking, naar behooren te erkennen en eerbiedigen.

Gearresteerd op Curaçao den 24sten April 1832, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(w g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g. W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

H. KIKKERT, Commis.

DE Directeur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Heeft het genoegen te volbrengen de aangename taak die hem opgedragen is, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal a. i. der Nederlandsche West-Indische Bezittingen om, op last van Zyne Majesteit onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Koning, kennelyk te maken dat Zyne Majesteit uit het door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen gedaan verslag van giften ten behoeve van het vaderland door een aantal ingezetenen der Kolonie Suriname en van de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba byeengebragt, met veel genoegen de bydragen heeft vernomen, waardoor vele ingezetenen van de West-Indische kolonien zich hebben onderscheiden; en dat Zyne Majesteit hunne vaderlandslievende opofferingen met welgevallen heeft aangenomen; wordende dienvolgens aan [illegible] Curaçao, Bonaire en Aruba Zyner Majesteits tevredenheid daarover by deze medegedeeld.

Curaçao den 19den April 1832.

De Directeur voormeld,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 19den April 1832.

BY aanschryving van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal a. i. der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 28sten Maart ll. La. C. No. 279-5 uitgenoodigd zynde om in deze Kolonie publiciteit te geven aan het 3de artikel van een besluit van Zyne Majesteit dd. 19den November 1831 No. 48, vervat in Zyner Excellenties publicatie van den 6den February ll., zoo wordt by deze aan de voormelde uitnoodiging voldaan; luidende het voormelde artikel als volgt: "van en met den 1sten January 1832, zal, buiten bezwaar der Surinaamsche kas, worden voorzien in het te kort der geldmiddelen van Curaçao, St. Eustatius en St. Martin.

De Directeur over de Kolonie

Curaçao, Bonaire en Aruba,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 24sten April 1832,

BEKENDMAKING.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

By resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 28 Maart ll. N°. 277-250, zyn de navolgende herkiozingen gedaan; namelyk:

Van den Heer D. Beevers tot Lid van den Raad van Policie.

Van den Heer M. E. van der Dys tot Lid van den Raad van Civile en Criminele Justitie.

Van de Heeren A. W. Hellmund en M. Römer tot Leden van den Gemeente-Raad.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 27sten April 1832.

HIERBY wordt bekend gemaakt dat de Koloniale Pakket Schooner de Gouverneur Generaal Cantz'laar op aanstaanden Dingsdag den 1sten Mei van hier regtstreeks naar Suriname zal vertrekken.

W. PRINCE, Sec.

OPROEPING!

DE rekeningen van belasting op eigendommen en bezittingen en op het personeel en mobilair over dit loopend jaar bezorgd zynde en de zitting van den Raad van Policie tot het aanhooren der bezwaren ten opzigte der laatstgenoemde belasting plaats gehad hebbende, worden de belastingschuldigen indachtig gemaakt aan de voldoening der eersten termyns hunner rekeningen vóór of uiterlyk op den vyfden der aanstaande maand Mei dezes jaars; zullende de invordering daarna geregtelyk plaats hebben en aldus van kosten vergezeld gaan.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 27sten April 1832.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DIE genegen zyn tot de leverantie van 4 tot 6 Ox-hoofden Rum, kunnen zich by besloten biljetten addresseren dagelyks ten kantore van den ondergeteekende binnen het Fort Amsterdam, by wien het antwoord tevens op den 2den Mei aanstaande zal te bekomen zyn.

Op last,
De fung. Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS, 1ste luit. Adj.

Den 27sten April 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 27sten April 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den April 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun zonder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, in kwaliteit als speciale gemagtigden van de Heeren ISAAC en MOIZE PINEDO, zullen ten behoeve van derzelver crediteuren, op den 8sten Mei aanstaande desmorgens te tien ure vóór de Weeskamer alhier, aan den meestbiedenden doen verkoopen de Plantaadje genaamd WAKAU, met derzelver Inventaris, als ook acht en vyftig koppen Slaven; de koop condition te vernemen ten Vendu Kantore.

Mr. J. B. GRAVENHORST.
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Den 27sten April 1832.

*** *ONDERTROUWD.*

C. R. QUAST,
EN
C. E. LATTÉ.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten en Vrienden.

Curaçao den 27sten April 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

21.	golet Gysbertha, De Brot,	St. Thomas
	—— Eensgezindheid, Van Grieken,	dito
	bark Trenidad, Hands,	Puerto Cabello
24.	golet Iliët, Jones,	Rio Hacha
	—— Florencia, Marten,	Guaranagua
	—— Aurora, De Haseth,	St. Thomas
25.	—— De Hoop, Dammers,	Isle d'Aves
26.	—— Abcona, Evertsz,	Bonaire
	—— Anna Celestina, Agostini,	Cien Fuegos

UITGEKLAARD—APRIL.

24. golet Florencia, Marten,
25. —— Geertruida, Levy,
bark Margaritha, Dominguez,
golet Maria, Rotjes,
—— Poulina, Bello,
26. bark Trenidad, Hands,
27, golet Drie Zusters, Peron,

☞ Men heeft ons verzocht het volgende in de laatste mededeeling te verbeteren: in stede van den Heer Abm. J. Jesurun, moet zÿn de Heer Moses A. Jesurun.

Wÿ hebben Engelsche Couranten gelezen tot den 18den February. Tot dien tÿd was het traktaat van de 24 artikelen nog niet geratificeerd door de drie mogendheden. Pruissen zeide men, zou het ratificeren, zoo Belgien eenige concessien wilde doen ten voordeele van Nederland.

De Cholera Morbus was te Londen uitgebroken; in de Fransche havens was de quarantaine opgelegd aan de vaartuigen die van de Theems kwamen. Te Parÿs hadden er een paar sterfgevallen plaats gehad, die men dacht de Cholera te zÿn: eene algemeene schrik had zich door de hoofdstad verspreid; reeds waren er door de revolutie 80,000 menschen broodeloos geworden en men vreesde dat de Cholera allen verderen handel zou doen stilstaan. De fondsen waren hierop gevallen. Eene kommissie geneeskundigen die gemelde lÿken onderzocht had, verklaarde echter dat de ziekte, waaraan zÿ overleden waren, geene Cholera was, waarop meerdere gerustheid ontstond.

Bÿ het uitbreken der Cholera Morbus te Londen, heeft men deze aanmerking gemaakt, dat sedert de Engelschen op de Oost-Indien varen er vele vaartuigen van daar zÿn terug gekeerd, die de Cholera Morbus aan boord hadden, doch dat evenwel deze besmetting nooit in Engeland is voortgeplant geworden, terwÿl zÿ nu op onderscheidene plaatsen aldaar te gelÿk uitgebroken is. Men besluit daaruit dat de moderne Cholera met de gewone Aziatische niets gemeen heeft dan den naam, of dat de Aziatische eene andere aard heeft aangenomen, waardoor zÿ voor noordelÿke landen vaatbaar is geworden.

In berigten van geneeskundigen leest men dat de personen die te Sunderland enz. door de Cholera zÿn aangetast geworden binnen vÿf minuten het voorkomen krÿgen van een lÿk, en dat men slechts het leven bespeurd door de ademhaling, dat de omloop des bloeds slechts kan plaats hebben wanneer het ligchaam zich in eene horizontale positie bevindt, doch, dat het ligchaam vertikaal geplaatst zÿnde, het bloed tegen zÿne eigene zwaarte niet naar boven kan klimmen.

Volgens een besluit van de regering mag er in Engeland geen lÿk van een aan de Cholera overleden persoon in eene kerk meer begraven worden.

Te Warschau heeft men de opmerking gemaakt, dat er gedurende drie dagen, dat die stad door de Russen aangevallen en gebombardeerd is geworden geene sterfgevallen van de Cholera hebben plaats gehad, terwÿl deze ziekte terstond na de overgave der stad hare loop weer voorzette.

De Koning der Nederlanden heeft een besluit genomen, waarbÿ de vaartuigen komende van Edenburg, Glasgow, Leith en andere door de Cholera besmette plaatsen, veertig dagen quarantaine zullen houden alvorens de Nederlandsche havens binnen te zeilen.

De eerste afdeeling der expeditie van Don Pedro is naar de Taag gezeild, met de wensch aller braven dat het haar gelukken moge het monster, dat Portugal verwoest, te doen vallen.

De Ambassadeur van Spanje heeft aan het Fransche hof eene nota ingeleverd, waarbÿ gezegd wordt, dat Spanje een leger ter hulp van Don Miguel zal zenden, zoodra de expeditie van Don Pedro in Portugal zal landen. Spanje vermeent hetzelfde regt te hebben van interventie in Portugal als Frankrÿk had toen het 50,000 man in Belgien zond en Oostenrÿk toen het zÿn leger Italien liet binnen rukken.

De Kamer der Pairs verwerpt iedere wet die in die der Gedeputeerden is doorgegaan. Zoo heeft de Kamer der Pairs besloten om Karel X, den titel van Koning te doen behouden, terwÿl die der Gedeputeerden besloten heeft hem ex-Koning te noemen. Dit alles geeft eene zonderlinge botsing.

In Frankrÿk heeft de Kamer der Gedeputeerden eene wet doen doorgaan om op den 21sten January den verjaardag van de ter doodbrenging van Lodewÿk XVI. als een nationaal feest afteschaffen. De Kamer der Pairs heeft daarentegen besloten om dien dag als een voorname feestdag te doen vieren om den moord aan den Koninklÿken martelaar gepleegd in aandenken te houden. De liberale dagbladen waren in woede tegen de Kamer der Pairs uit en eischen hare ontbinding.

De verjaardag des doods van Lodewÿk de XVI. is door de Koningsgezinden gevierd geworden en niet door de Liberalen; de bank was gesloten, de beurs geopend, enz. dit gaf aanleiding tot wanorder.

De Kamer der Gedeputeerden heeft bÿ eene groote meerderheid besloten om de inkomsten der Roomsche geestelÿkheid te verminderen tot op 680,000 franken jaarlÿks. Hoewel de ministers deze Kamer onder het oog hebben gebragt hoe gevaarlÿk het is om de Roomsche geestelÿken, die reeds tegen de nieuwe orde van zaken in Frankrÿk zÿn, zoo te beshoeijen, zoo hebben deze vertoogen niets kunnen helpen. Men vreest dat de Roomsche geestelÿken thans alle krachten zullen inspannen om de zwakke gemoederen van het gemeene volk tegen het gouvernement aantehitsen.

Te Bristol, Nottingham en andere plaatsen in Engeland, waar onlusten waren uitgebroken wegens het verwerpen der hervormings-bill in het Hooger Huis, zÿn de voornaamste onlustverwekkers ter dood gebragt. Toen te Nottingham, het doodvonnis volvoerd werd, riep het vergaderde volk, dat de veroordeelden aanzag, als de slagtoffers hunner vryheid, moord! moord! Het ter dood brengen dier menschen was namelÿk in de oogen des volks een geregtelÿke moord.

Twee der veroordeelden waren sedert lang aan elkander door opregte vriendschap verbonden. Toen de eene aan den voet der ladder van de galg was, stond hÿ te beven en gaf zich door luide klagten aan de wanhoop over; doch de andere zeide hem: "kom George klim maar op, de doodangst is schielÿk over, en dan zien wÿ elkander in den Hemel weder."

Voor één frank kan men een Koning in Frankrÿk zien.

In de *John Bull* van den 30sten January jl. lezen wÿ de volgende merkwaardige anekdote, verhaald door een Heer die onlangs in Parÿs geweest is. Deze zÿn zÿne eigene woorden:—

"Wandelende in den omtrek van het paleis, hoorde ik iemand mÿ toeroepen "„zou mÿn Heer den Koning willen zien? ik wil hem voor een frank vertoonen!"" Schoon het mÿ zeer bevreemde dat iemand die zoo gemeen uitzag zÿn woord in dit geval zou houden, nam ik echter het aanbod aan en betaalde mÿn één frank. Mÿn vriend begon uit al zÿn magt te schreeuwen "*Louis Philippe, Louis Philippe*, en vergezelde zÿn geschreeuw met het slaan met zÿne rotting tegen de ÿzeren tralien.— Het graauw schoot toe, vervoegde zich in het geroep zoodanig dat het gebouw van *Louis Philippe, Louis Philippe* weergalmde. De gehoorzame Monarch verscheen op dit geroep aan het vengster en boog herhaalde malen zeer nederig. Meer beschaamd om mÿ te bevinden midden onder zulke smerige menigte, dan bevredigd over het bereiken van mÿn oogmerk, trachtte ik mÿ weg te maken, doch werd tegen gehouden door mÿnen vriend *de Koning vertooner*, met vele dankbetuiging voor de genotene gunst en aanbieding van zÿnen dienst voor nieuwe vertooningen—" "Zou mÿn Heer Madame ook willen zien? Ik wil haar voor een ander frank vertoonen! Ik bedankte beleefdelÿk voor den aangeboden dienst en verwÿderde mÿ om over de vervallen Majesteit en het merkelÿk onderscheid tusschen *het Souvereine volk* en den *Burger Koning* te overdenken."

Men meldt hierbÿ dat op den 8sten December 1830 het paleis van St. James ook door de *werklieden van Londen* omringd werd, en dat het graauw niet terug wilde trekken voor dat zÿ den koning meende gezien te hebben; doch dit is zeker dat de ministers den koning niet zouden overreden hebben om zich aan het gemeen te vertoonen, maar Sir HENRY BLACKWOOD werd in zÿn admiraal uniform vertoond en het volk, dusdanig bedrogen, begroette hem met geestdriften onderdanige vereering en keerde stil naar huis. In deze beide gevallen bestaat slechts dit onderscheid, in het eerste geval wordt Louis Philippe bedrogen, die hebzucht voor getrouwheid aanneemt en in het andere wordt het volk door de ministers en raadgevers van Willem IV. bedrogen. De Koning van Engeland had echter niet noodig zÿn volk te bedriegen, want hÿ had geen mededinger; hÿ vreesde niet dat het veranderlÿke gemeen Hendrik V. zou uitroepen; en dit had *Louis Philippe* zeer te vreezen.

Mengelingen.

Het is eene onweerlegbare proefondervindelyke waarheid dat deze stad in een ongezond klimaat, tevens eene ongezonde ligging heeft.—de grond waarop zy gebouwd is, bestaat uit eene natuurlyke door de zee aangespoelde zand-en schulp rits (bank) waarvan de schulplagen aan de lyzyde van wind, en stroom van het westen naar het oosten opwaards loopen, even eens zoo als zich ook nog tegenwoordig de buiten de kust gelegene banken formeren,—verplaatsende zich bestendig meer westwaards, terwyl zy aan de oost zyde merkbaar afnemen.—De bank op welke *Paramaribo* gebouwd is, bestaat hoofdzakelyk uit zeezand, gruiszand en schulpen, —waarvan de boven oppervlakte met vruchtbare klei, en tuinaarde, met dierlyk gelei, en onderscheidene plantaardige stoffen (humus) enz. vermengt is, zoo dat deze rits over deszelfs geheel beschouwd, een ongelyksoortig ligchaam (*corpus heterogeneum*) uitmaakt, terwyl de ondergrond de natuurlyke eigenschap heeft het water spoedig op te nemen, van daar dat die plaatsen dezer stad welke hoog boven peil der rivier liggen, het water niet alleen gemakkelyk lozen, maar hetzelve daarenboven met eene zekere graagte inslurpen, en spoedig weder in den dampkring verdwynen doen, daarby zyn lage plaatsen dezer stad altoos zacht en moerassig, door dien behalve regen water, het rivier water by spring vloeden, uit de binnen waters, gragten, en trenzen, op eene aanzienlyke distantie zulke poreuse gronden binnen dringt.

Hoe minder digt, en geringer de zamenhang der deelen, hoe eenig ligchaam is,—of hoe meer openingen, of porien het heeft, zoo veel te gemakkelyker kunnen de deelen gescheiden worden, en vloeistoffen hetzelve indringen.

Behalve schulpen in derzelver natuurlyke grootte, en hoedanigheden—bevevens schulp-gruis, vindt men hier en daar ook kalkaarde, en kalkaardige versteeningen, deze dorre bestanddeelen nu,—zyn met eene groote hoeveelheid koolstofzuur verbonden, en hebben de eigenschap van dierlyke, en plantaardige ligchamen spoedig te ontbinden, terwyl eene dusdanige kalkaardige grondsoort zich meer dan eenig andere met de zuurstof der lucht vereenigd, zynde by weersveranderingen,—vooral wanneer er na zware regens groote zonnehitte volgt, zeer ongezond.

Niet alleen deze maar veele andere oorzaken brengen het hare tot de ongezondheid dezer plaats toe, waarvan misschien eenige wel te herstellen waren,—hy die de ongezondheid van de kolonie *Suriname* in het algemeen, en van *Paramaribo* in het byzondere, betwyfeld,—vestige voor eenige oogenblikken zyne aandacht op de hierby tot staving aangebragte verhoudende sterflysten.

De vrye bevolking van *Paramaribo* bestaat uit:

Blanken	2043
Kleurlingen	3612
Zwarten	1030
	6685

Hier onder stond geboorte en sterfte in de drie laatste maanden van het jaar 1831, als:

	Geboren.	Gestorven.
October	22.	47.
November	22.	37.
December	23.	33.

Zoo dat er in October van de 1000 zielen 7½ gestorven zyn.

En toen de Aziatische *Cholera* het hevigste in Europa woede, stierven er in eene maand van elke 1000 inwoners:

Te Petersburg	8½.
„ Posen	7.
„ Koningsbergen	6½.
„ Elbing	6.
„ Dantzig	4.
„ Stettin	3.
„ Berlyn	1½.

Paramaribo den 21 January 1832.

OPSTAND TE LYON.

De gebeurtenissen, die in Frankryks tweede stad plaats grypen, zullen, indien slechts het oproer van geenen onbesmettelyken aard is, niet zonder invloed blyven op de lotsbestemming van Belgie. Er zoude zeer wel een nieuw embargo op de erkenning, een nieuwe spaak in het wiel met opzigt tot zekere traktaatbekrachtigingen, eene menigte verdagingen en ydele uitvlugten ten aanzien van sommige diplomatieke beloften daaruit kunnen voortvloeijen! Een gouvernement, hetwelk binnen zyne eigene grenspalen belemmering ondervindt, bezig gehouden wordt met het stillen van innerlyke beroeringen, en door burgerkryg in deszelfs werkkrachten is verslapt, moet noodwendig van deszelfs gewigt naar buiten verliezen; indien de conferentie, met betrekking tot onze aangelegenheden is eenstemmig geweest, zoo is het alleszins waarschynlyk, dat die eenstemmigheid, grootelyks gegrond op het ontzag hetwelk men oordeelde aan Frankryk te moeten verschuldigd zyn, welhaast eenigen afbreuk zal ondergaan; en daar toch heden in de wyze van de zaken te beschouwen alles physiek is, daar er noch Europeesch regt, noch trouw in de staatkunde meer bestaat. daar er niets meer bestaat dan daadwerkingen, aan welke men zich onderwerpt wanneer men zwak of bang is, en aan welke men zich onttrekt wanneer men sterk is en moed hervat, zoude het niets bevreemdends in zich hebben, dat de, sedert vyftien maanden tegengewerkte gevoelens van weerzin of genegenheid, belangen en natuurlyke gezinningen der kabinetten, onmiddelyk derzelver gewonen loop hernamen,

Dit alles, wel te verstaan, is afhankelyk van of ondergeschikt aan de ontwikkelingen, welke de opstand zal kunnen nemen. Gelukt het Lodewyk Philippus dien te dempen, zoo zal hy er de conferentie des te gedweeër en volgzamer om vinden. Europa, daarentegen, zal hem geluk wenschen met zyne verwinning dier anarchie, welke het heimelyk aanstookt, en voor welke het in het verborgene de driftigste wenschen koestert.

Een Koning zonder opregten bondgenoot, is een beklagenswaardig mensch, en in dit geval verkeert Lodewyk Philippus I, want van Pruissen, van Oostenryk, van Rusland, kan er te dezen wel geene sprake zyn? Blyft nog Belgie over, als een niet slechts onmagtige maar zelfs twyfelachtige vriend: Belgie, hetwelk altyd in het verschiet op het tydsgewricht staart, waarin Frankryk hetzelve zal inzwelgen; Belgie, die verguldo bedelaar, wien men zyns ondanks de aalmoes moet in de hand stoppen, en die niet verre verwyderd is van op zynen bondgenoot gebelgd te zyn, wegens de diensten, welke hy van hem heeft ontvangen; Belgie, eindelyk, overheerscht door drieste volksvooroordeelen en hetwelk juist daardoor de Franschen als zoo vele persoonlyke wederpartyders verfoeit.

Wat Engeland betreft, moet de heer Périer wel onnoozel zyn als hy hetzelve niet reeds hoort in de handen klappen op het gedruisch van het, onder der werklieder kanonvuur, instorten der fabryken! Lyon heeft aan Engeland byna den rampslag van Bristol doen gering schatten.

Wie zoude het gelooven? Onze lotsbestemming, *voddemannen* als wy zyn, buiten staat om eene ontknooping aan te brengen tot het erbarmelyke kamerspel hetwelk wy hebben ontworpen, en genoodzaakt het laatste bedryf van buiten af te doen komen,—onze lotsbestemming, zeggen wy; wordt niet by ons zelven, aan onze grenzen, niet door de grootste kryggsverrigtingen van onzen Daine, en evenmin door de verhevene diplomatie van onzen Van de Weyer beslist, maar op twee honderd mylen afstands van ons verwyderd, aan de boorden der Saône en Rhône; en dat wel vermits het twintig duizend zydewevers behaagt aan het muiten te slaan, en omdat het Fransche gouvernement heeft kunnen goedvinden om monteringrokken en geweren met bajonetten uit te reiken aan kerels, die, zonder dit verpligtend geschenk, voor een vyftigtal gendarmen hals over kop zouden zyn weggestoven!

Indien men gelooven mogt, dat wy behagen scheppen in onze majestueuse revolutie te vernederen, en de grootsche afmetingen daarvan te verkleinen, zullen wy aan de hoogsthartige partygangers den uit Leuven opgeheven jammerkreet herinneren. Laat ons slechts de tydpunten verplaatsen. Laat ons aannemen, dat de Lyonsche beroeringen reeds uitgebroken waren op het oogenblik waarin de Prins van Oranje in zyn voormalig paleis van Terveuren overnachtte: gelooft men dan dat Koning Leopold op zyn eerste noodgeschrei Frankryk zoude hebben zien toesnellen met dien spoed, die, alleen, Belgie heeft kunnen redden? Zoude Philippus ons zynen zoon en zyn leger gezonden hebben. Meent men dat hy, tusschen Brussel en Lyon te kiezen hebbende, den voorkeur aan Brussel zoude hebben gegeven? Zoude hy zynen schepter hebben laten vallen, om aan Leopold den zynen te doen behouden? Laat my eerst myne eigene zaken in orde brengen, zoude hy hebben geantwoord, en dan zal ik trachten de uwen te regelen. En dit *primo miki* zoude niet dat der eigenbaat zyn geweest. Wat toch zoude, ten koste van Frankryk, Belgie hem kunnen waard zyn?

Men ziet zelfs dat reeds het leger van het noorden, die bevrydings-armee voor Belgie, bevel heeft ontvangen om op Parys terug te trekken: wat zoude toch Belgie zonder die armee hebben uitgerigt? Men erkenne het dan, dat, indien hetgeen te Lyon op het einde van November gebeurde, omstreeks het midden van Augustus hadde plaats gegrepen, Belgie en de Belgen zouden zyn onder den voet getrapt geworden en de zoo stellig besliseende conferentie zelve, alsdan van een *onder factum*, dan van dat der revolutie zoude hebben moeten uitgaan.—*Uit den Messager de Gand.*

PROFESY VAN NAPOLEON.

Napoleon sprak dikwerf profetish. Zoo zeide hy den 7den December 1816: "Rusland, Pruissen, Oostenryk hebben millioenen onderdanen gewonnen. Maar welke schadeloosstelling heeft Engeland bekomen, dat toch de ziel der onderneming was, en dat voor dezelve alle kosten bestreed? Zoo ontvangt het reeds de vruchten der dankbaarheid van het vasteland en van den misslag of het verraad van deszelfs gezanten. Men houdt myn continentaal afsluitingsstelsel in wezen: Engeland met deszelfs manufactuur-producten wordt uitgesloten; waarom heeft het niet het vaste land tusschen vrye en onafhankelyke zeesteden ingeperkt, die uit dankbaarheid ten allen tyde stapelplaatsen voor deszelfs handelsartikelen zouden hebben opgeslagen, en van uit welke het, ten spyt van alle toltarieven, Europa met dezelve hadde kunnen overstroomen? Engeland had daartoe het regt, en had zulks noodig. Hoe kon het dan nu zich zelven den weg versperren, en door de vereeniging van Belgie met Holland zich met eigene hand eenen natuurlyken vyand verwekken, terwyl het door de voortdurende scheiding dier beide landen twee onmetelyk groote markten voor deszelfs handel zoude open gehouden hebben? Holland, dat geene fabryken bezit, zou de natuurlyke stapelplaats der Engelsche manufacturen zyn, en Belgie behoefde slechts "*onder eenen Britschen Prins tot eene Engelsche kolonie*" gevormd te worden, dan ware er een weg geopend langs welken Engeland onophoudelyk Frankryk en Duitschland met deszelfs waren konde overstelpen."—*Surin. Courant.*

De Komeet van 1832.

In het laatst van 1828 heerschtte alom een denkbeeld dat de verschyning van de komeet, welke toen verwacht werd, vergezeld zal gaan van eenige rampen. Men had beweerd dat het hoogst waarschynelyk was, dat deze komeet, welke die van Encke was, in aanraking met de aarde zou komen. De Duitsche en Fransche wysgeren hebben voorspeld dat de komeet van Beila, in het jaar 1832, verwoesting over het menschelyk geslacht zou brengen en deze schoone wereld in haren oorspronkelyken vorm herscheppen.

In dit land (Vereenigde Staten van Amerika) verscheen in de nieuwspapieren berigten van eene zigtbare komeet. De genen die van teleskopen voorzien waren, werden eene plaats in het uitspansel aangewezen, waar monsters te zien waren. Elk een die haar zag bevreemde zich dat zy bewegingloos stond: het zoude een wonderbaar verschynsel geweest zyn, had zy zich bewogen; want deze ingebeelde komeet was niets anders als de nevel in den gordel van *Andromeda*, welks plaats in het uitspansel zoo bestendig is als van de vaste sterren.—Eindelyk verscheen de lang verwachtte komeet, doch zy was naauwelyks voor de teleskopen alleen zigtbaar. Zy ging door de aardsche loopbaan, kruistte de paden van Venus en Merkuur door, vermengde haren geheimvollen aan de wolken gelykende vorm met de zonnestralen en verdween.

Beide deze kometen, de komeet van Encke en die van Beila zullen dit jaar terug-keeren en de aardsche loopbaan doorkruizen. De eerste in de lente ed de andere in den herfst; en het eenig middel tegen de vrees is een onderzoek in de natuur van deze ligchamenen in derzelver loopbaan. Het is niet zeer waarschynelyk dat de komeet van Encke, in haren terugloop in dit jaar, genoegzaam voor ons zal zigtbaar zyn. In het begin van Mei zal zy hare perihelion doorgaan. De komeet van Beila zal op den 22sten October, zeer naby de aarde zyn, in eenen afstand van omtrent vyftig millioenen mylen.

LONDENSCHE STERKE DRANKDRINKERS.

De beroemde heelmeester Astley Cooper, te Londen, heeft op eene uitnoodiging der aldaar opgerigte Matigheids-Societeit, eenen brief aan dezelve geschreven, in welken hy zegt: "Niemand kan den brandewyn meer haten dan ik, en geen druppel gedistilleerde drank komt over mynen dorpel. Indien het volk oeggetuige zyn konde van de vele leverziekte, waterzucht, en verwoestingen van het zenuwgestel, welke ik in de gelegenheid geweest ben als het gevolg der onmatigheid in het gebruik van sterken drank waar te nemen, zoo zoude het de overtuiging verkrygen, dat gedistilleerd vocht en vergif synonymen zyn. Maar, met dat al, beschouw ik het plan der matigheids-societeit als eene utopiaansche droomery, en derhalve kan ik tot hetzelve niet toetreden; veeleer houd ik het er voor dat de Niagara even gemakkelyk in zynen val tegengehouden zoude kunnen worden, als men het volk van Londen zoude willen beletten, zich door onmatigheid te verderven.—*Surin. Courant.*

ONGEMEENE BEGAAFDHEDEN VAN EENEN BLINDGEBORENEN.

Onder de geleerden die onlangs naar het lidmaatschap van het drie-éénigheids-kollegie te Oxfort gedongen hebben, werd de prys behaald door zekeren heer Hamilton—een blindgeborene. Deze jongman geoefend in de geleerde talen zoo wel als in alle takken der letterkunde, bragt door den rykdom zyner kundigheden de, met het examineren der candidaten belaste commissie in de uiterste verbazing. De wyd-omvattende geleerdheid van eenen, van zyne geboorte af aan, blinden mensch overtrof alle verwachting. De Heer Hamilton is met een zoo vervaarlyk sterk geheugen begaafd, dat hem slechts een boekwerk eenmaal behoeft te worden voorgelezen, om woord voor woord er den inhoud van te kunnen herhalen.—*Surin. Courant.*

Bŷ dit nummer behooren als vervolg: Publicatie houdende invoering van het Reglement op de Manumissie van slaven in de Nederlandsche W. I. Bezittingen; en Publicatie regelende de, volgens art. 15, § 1, van het Reglement op de manumissie, bŷ het verzoeken van Brieven van Manumissie, in de generale geldkamer te storten som, alsmede den vorm der te stellen personeele borgtogt.